

ผลการใช้ชุดการสอนเรื่อง การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
สำหรับเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนงานศูนย์การศึกษาพิเศษ
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

THE RESULT OF USING TUTORIAL PACKAGES IN USING
COMMUNICATIVE LANGUAGE ON CHILDREN WITH AUTISM FOR
SPECIAL EDUCATION CENTER OF PIBULSONGKRAM RAJABHAT
UNIVERSITY DEMONSTRATION SCHOOL

ภูมिरพี ภัทรกรกาญจน์* และสุภาณี เสงศรี

Bhumiraphee Phattrakorakarn*, and Supanee Sengsri

Faculty of Education, Naresuan University

*corresponding author e-mail: bhumiraphee@psru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดการสอน เรื่อง การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียน และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาของเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียนก่อนและหลัง โดยใช้ชุดการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียนไม่มีความพิการซ้ำซ้อน จำนวน 6 คน ที่เรียนอยู่ในศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือชุดการสอน ประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์เรียนชุดการสอน และแบบบันทึกคะแนนการใช้ภาษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำไปทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนอยู่ในศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาในการทดลอง 1 สัปดาห์ จำนวน 6 วัน วัน ละ 6 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวม 36 ครั้ง ผลการวิจัยพบว่าเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียน กลุ่มที่ 1 ที่ยังไม่พูดจำนวน 2 คน หลังจากรับการสอนโดยใช้ชุดการสอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีระดับความสามารถอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ส่วนกลุ่มเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียนกลุ่มที่ 2 เด็กพูดได้จำนวน 4 คน หลังจากรับการสอนโดยใช้ชุดการสอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีระดับความสามารถอยู่ในระดับดีมาก และการใช้ภาษาของเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

คำสำคัญ: เด็กออทิสติก ออทิสติก การใช้ภาษา ชุดการสอน

Abstract

The purposes of this research were to study the use of tutorial packages in using communicative language on preschool children with autism and to compare the ability of language usage of the children with autism before and after using the tutorial

packages. The research samples were six preschool students with autism without disability and redundancy in Special Education Center at Pibulsongkram Rajabhat University selected using purposive sampling. Data collection instruments were tutorial packages which included planning for learning experience plans and recording of the score for the use of language developed by researchers. The sample students at the Special Education Center at Pibulsongkram Rajabhat University were tested before and after applying the instruments in the second semester of academic year 2015. The experiment lasted 30 minutes per time in 6 days (6 times a day) making a total of 36 times. The findings of this study were as follows: 1) Two students from preschool children with autism in group 1 who did not speak (Non Verbal) could communicate with the level located in the lower level than the threshold after using the teaching model to use the language. 2) Four students from preschool children with autism in group 2 who were able to speak (Verbal) could communicate at the very good level after using the teaching model to use the language. 3) The result of language usage of the preschool children with autism that had been using the teaching model to use the language to communicate before and after the experiment was different.

Keywords: autistic children, autism, language usage, tutorial packages

บทนำ

สภาพปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบันมีเด็กที่มีความผิดปกติทางด้านออทิสติกเป็นจำนวนมากจากการติดตามโรคออทิสติกในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเป็นอย่างมาก เห็นได้จากรายงานการสำรวจอุบัติการณ์กลุ่มอาการออทิสติกของสหรัฐอเมริกา วันอาทิตย์ที่ 10 สิงหาคม 2557 เวลา 0:00 น. ขณะที่การสำรวจอย่างเป็นทางการของไทยในเด็กอายุ 0-5 ขวบ เมื่อปี 2547 พบ 1: 1,000 (ร้อยละ 0.10) โดยคาดว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีผู้ป่วยออทิสติก ประมาณ 370,000 คน ซึ่งปัญหาที่ผ่านมา พบว่าประชาชนยังไม่เข้าใจเรื่องนี้เท่าที่ควร ทำให้การดูแล และการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียนนี้เป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง ซึ่งเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียนนั้นจะมีความผิดปกติของพัฒนาการทางสมองที่ล่าช้า 3 ด้าน คือ ด้านสังคม ภาษา และพฤติกรรม พบตั้งแต่กำเนิด สังเกตพบได้ก่อนอายุ 3 ขวบ สัญญาณเตือน ได้แก่ เด็กไม่สบตา ไม่พати ไม่ชี้นิ้ว (Limsila, 2011)

เด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียนเป็นเด็กที่มีพัฒนาการทางด้านการใช้ภาษาต่ำ ดังนั้นตามหน่วยงานต่าง ๆ จึงจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กประเภทนี้เพื่อให้ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 หมวด 1 เรื่องสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 5 คนพิการมีสิทธิทางการศึกษา โดยได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิตพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา เลือกรับบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น และได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภท

และบุคคล (The Education Management Act for the Disabled, 2008) ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้ง 38 แห่งทั่วประเทศ มีเพียงมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่งที่เปิดทำการสอนการศึกษาพิเศษให้กับเด็ก ประเภนี้ ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครราชสีมา และ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเป็นหน่วยงานที่จัดการเรียนการศึกษา ขั้นพื้นฐานให้กับเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแบบเดิมนั้น จะใช้การสอนแบบ เผชิญหน้า โดยใช้สื่อการสอนที่เป็นบัตรรูปภาพ บัตรคำ จึงทำให้เด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน ให้ความสนใจน้อยลง ดังนั้นจึงใช้ชุดการสอนที่ประกอบด้วย ชุดการสอนที่มีทั้งรูปภาพเคลื่อนไหว แสง เสียง แผนการจัดประสบการณ์ และตารางบันทึกคะแนน เพื่อนำมาใช้ในการเรียนสอนและเป็นตัวกระตุ้นความ สนใจของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนมากกว่าการสอนแบบเดิม ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในใช้ภาษาของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน ให้ได้รับการ พัฒนาการอย่างเต็มศักยภาพ โดยผู้วิจัยสร้างชุดการสอนเพื่อศึกษาผลการใช้ชุดการสอน เรื่อง การใช้ ภาษาของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาของเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเด็ก ออทิสติกก่อนวัยเรียนไม่มีความพิการซ้ำซ้อน จำนวน 6 คน ที่เรียนอยู่ในศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล คือ ชุดการสอนประกอบด้วยแผนการจัดประสบการณ์เรียน ชุดการสอน และแบบบันทึกคะแนน การใช้ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำไปทดสอบก่อนเรียนชุดการสอน และหลังเรียนด้วยชุดการสอน กับกลุ่ม ตัวอย่างที่เรียนอยู่ในศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาในการทดลอง 1 สัปดาห์จำนวน 6 วัน วันละ 6 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวม 36 ครั้ง ซึ่งจะ ทำให้เด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาด้านอื่น ๆ ตามศักยภาพของ แต่ละบุคคลต่อไป

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย โดยแบ่งออกเป็น ชุดการสอน แผนการจัด ประสบการณ์เรียน และแบบบันทึกคะแนนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผ่านการตรวจสอบและหา ประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน สามารถสรุปเกณฑ์ได้ว่า คะแนนที่ได้จากแบบบันทึกคะแนน การใช้ภาษา ซึ่งมีคะแนนจากการชี้รูปภาพคำศัพท์ ซึ่งถ้าได้ 3 หมายถึงชี้รูปภาพคำศัพท์ได้เอง 2 หมายถึง ชี้รูปภาพคำศัพท์ได้โดยการกระตุ้น 1 หมายถึง ชี้รูปภาพคำศัพท์ได้ตามครู และ 0 หมายถึง ไม่ชี้คำศัพท์/ ชี้ไม่ถูกต้องรวมทั้งสิ้นจำนวน 180 คะแนน คะแนนจากการออกเสียงพูดคำศัพท์ 180 คะแนน ซึ่งแบ่งออกเป็น ถ้าได้ 3 หมายถึง ออกเสียงพูดคำศัพท์ได้เอง 2 หมายถึง ออกเสียงพูดคำศัพท์ได้ โดยการกระตุ้น และ 1 หมายถึง ออกเสียงพูดคำศัพท์ได้ตามครู/ออกเสียงพูดได้แต่ยังไม่ถูกต้อง และ 0 หมายถึง ไม่ออกเสียงเลยส่วนคะแนนจากการออกเสียงและชี้รูปภาพ 180 คะแนน แบ่งออกเป็น 3 หมายถึง ออกเสียงคำศัพท์ได้และชี้คำศัพท์เองได้ถูกต้อง 2 หมายถึง ออกเสียงคำศัพท์ได้แต่ชี้ไม่ถูกต้อง 1 หมายถึง ชี้รูปภาพคำศัพท์ถูกแต่ไม่พูดออกเสียง และ 0 หมายถึง ไม่ออกเสียงพูด/ไม่ชี้รูปภาพคำศัพท์ รวมทั้งสิ้น 540 คะแนน ซึ่งสรุปเกณฑ์การแปลผลได้ดังนี้ 435-540 หมายถึง มีความเข้าใจภาษาดีมาก 326-434 หมายถึง มีความเข้าใจภาษาดี 217-325 หมายถึง มีความเข้าใจภาษาปานกลาง 109-216 หมายถึง มีความเข้าใจภาษาผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และ 0-108 หมายถึง มีความเข้าใจภาษาน้อยกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (Wongrattana, 2010) คือแบ่งกลุ่มการทดลองเป็น 2 กลุ่มเป็นเด็กก้อทิสติกก่อนวัยเรียน จำนวน 6 คน กลุ่มที่ 1 เป็นเด็กก้อทิสติกก่อนวัยเรียนที่ยังไม่พูดจำนวน 2 คน (non verbal) กลุ่มที่ 2 เป็นเด็กก้อทิสติก ก่อนวัยเรียนที่พอพูดได้จำนวน 4 คน (verbal) โดยการใช้การทดสอบการใช้ภาษาก่อนการทดลอง กับการใช้ภาษาโดยการสอนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และมีการทดสอบการใช้ภาษาหลังการสอนจากการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล 2 กลุ่มการทดลอง ตามตารางที่ 1 และตารางที่ 2 (Table 1- 2) ตามลำดับ

การดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบการใช้ภาษาก่อนการทดลอง (pretest) โดยการใช้ชุดการสอนการใช้ภาษา
2. ดำเนินการทดลองโดยใช้ชุดการสอนประกอบด้วยแผนการจัดประสบการณ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ คู่มือครู และแบบบันทึกคะแนน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองเองระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองใช้เวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 6 วัน วันละ 6 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวม 36 ครั้ง โดยแบ่งการสอนเป็น 2 กลุ่มกลุ่มที่ 1 เป็นเด็กก้อทิสติก ก่อนวัยเรียนที่ยังไม่พูด จำนวน 2 คนกลุ่มที่ 2 เป็นเด็กก้อทิสติก ก่อนวัยเรียนที่พอพูดได้ จำนวน 4 คน โดยแบ่งเวลาการสอนเป็น 2 ช่วงเวลากลุ่มที่ 1 สอนตั้งแต่เวลา 11.00 - 12.00 น. กลุ่มที่ 2 สอนตั้งแต่เวลา 09.00 - 11.00 น. โดยใช้ระยะเวลาการสอน หน่วยละ 2 สัปดาห์
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ทำการทดลองเมื่อวันที่ 23-30 พฤศจิกายน 2558
4. เมื่อทดลองครบ 1 สัปดาห์ ทำการทดสอบการใช้ภาษาหลังการทดลอง (posttest) โดยทดสอบเป็นรายบุคคล

ผลการวิจัย

การศึกษาผลการใช้ชุดการสอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กก้อทิสติกก่อนวัยเรียน ที่ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ซึ่งเรียนอยู่ในศูนย์การศึกษาพิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 6 คน ผลการใช้ชุดการสอนในครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแบบบันทึกคะแนนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งดำเนินการทดลองโดยใช้ชุดการสอนโดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองเองระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองใช้เวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 6 วัน วันละ 6 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวม 36 ครั้ง การศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

1. คะแนนจากแบบบันทึกการให้คะแนนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กก้อทิสติกก่อนวัยเรียน กลุ่มที่ 1 เด็กที่ยังไม่พูด โดยใช้ชุดการสอนก่อนและหลังการทดลอง (Pinyoanuntapong, 2012) ดังตารางที่ 1 (Table 1)

Table 1 Scores communicative language usage test of preschool autistic children Group 1 (Non Verbal)

No	Pretest score	Skill level	Posttest score	Skill level	Difference of score
1	0	Below the Minimum Threshold	60	Below the Minimum Threshold	60
2	0	Below the Minimum Threshold	60	Below the Minimum Threshold	
\bar{x}	0	Below the Minimum Threshold	60	Below the Minimum Threshold	60

ตารางที่ 1 (Table 1) แสดงให้เห็นว่านักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ได้คะแนนก่อนการทดลองเท่ากับ 0 คะแนน ระดับความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อผ่านการทดสอบโดยชุดการสอนได้คะแนนหลังการทดลองเท่ากับ 60 คะแนน เมื่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนโดยรวมจัดว่าระดับการใช้ภาษาของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำและภายหลังได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน โดยรวมจัดว่าระดับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำแต่มีระดับคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น 60 คะแนนการทดลองเพิ่มขึ้นจากคะแนนก่อนการทดลอง

2. คะแนนจากแบบบันทึกการให้คะแนนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนกลุ่มที่ 2 เด็กที่พอพูดได้ โดยใช้ชุดการสอนก่อนและหลังการทดลอง (Pinyoanuntapong, 2012) ดังตารางที่ 2 (Table 2) แสดงว่านักเรียนคนที่ 1 คะแนนก่อนการทดลองเท่ากับ 102 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อผ่านการใช้ชุดการสอน และทดสอบหลังการสอนได้คะแนนหลังการทดลอง 422 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความสามารถ ดี และมีผลต่างของคะแนน 320 คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับ นักเรียนคนที่ 2 คะแนนก่อนการทดลองเท่ากับ 104 คะแนนซึ่งอยู่ในระดับความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อผ่านการใช้ชุดการสอน และทดสอบหลังการสอนได้คะแนนหลังการทดลอง 528 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความสามารถ ดีมาก และมีผลต่างของคะแนน 424 คะแนน ส่วนนักเรียนคนที่ 3 คะแนนก่อนการทดลองเท่ากับ 101 คะแนนซึ่งอยู่ในระดับความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อผ่านการใช้ชุดการสอน และทดสอบหลังการสอนได้คะแนนหลังการทดลอง 383 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความสามารถ ดี และมีผลต่างของคะแนน 282 คะแนน และนักเรียนคนที่ 4 คะแนนก่อนการทดลองเท่ากับ 108 คะแนนซึ่งอยู่ในระดับความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อผ่านการใช้ชุดการสอน และทดสอบหลังการสอนได้คะแนนหลังการทดลอง 508 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความสามารถ ดี และมีผลต่างของคะแนน 400 คะแนน

กล่าวคือ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน ก่อนได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนโดยรวมคะแนนเป็นรายบุคคลคน จัดว่าระดับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ และภายหลังได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน โดยรวมจัดว่าระดับใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียนอยู่ในระดับดีถึงดีมาก

Table 2 Scores communicative language usage test of preschool autistic children Group 2 (Verbal)

No	Pretest score	Skill level	Posttest score	Skill level	Difference of score
1	102	Below the Minimum Threshold	422	Good	320
2	104	Below the Minimum Threshold	528	Excellent	424
3	101	Below the Minimum Threshold	383	Good	282
4	108	Below the Minimum Threshold	508	Excellent	400
\bar{x}	103.75	Below the Minimum Threshold	460.25	Excellent	
S.D.	3.10		69.04		

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการใช้ชุดการสอน เรื่องการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาผลการใช้ชุดการสอนซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์เรียนชุดการสอน และแบบบันทึกคะแนนการใช้ภาษาพบว่าก่อนเรียนด้วยชุดการสอนเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนกลุ่มที่ 1 เด็กที่ยังไม่พูดจำนวน 2 คน ซึ่งนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ได้คะแนนก่อนการทดลองเท่ากับ 0 คะแนน ระดับความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อผ่านการทดสอบโดยชุดการสอนได้คะแนนหลังการทดลองเท่ากับ 60 คะแนน เมื่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน ซึ่งก่อนเรียนด้วยชุดการสอนเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียนกลุ่มที่ 2 เด็กที่พอพูดได้ จำนวน 4 คน ซึ่งนักเรียนคนที่ 1, 2, 3 และ 4 ได้คะแนนก่อนการทดลองเท่ากับ 102, 104, 101 และ 108 ตามลำดับ เมื่อผ่านการทดสอบโดยชุดการสอนได้คะแนนหลังการทดลองเท่ากับ 422, 528, 383 และ 508 ซึ่งสอดคล้องกับ (Caliero, 2012) ที่ได้ศึกษางานวิจัยรายบุคคลโดยใช้ชุดการสอนเป็นปัจจัยในการผลิตและผลผลิตที่ได้จากการใช้ชุดการสอนโดยใช้คำศัพท์และรูปภาพเป็นตัวกำหนดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่าเด็กมีพัฒนาการในการใช้คำพูดเพิ่มขึ้น และนักเรียนยังมีพฤติกรรมที่กระโดด เต้น ยิ้มแยม เดินมาเองด้วยความสมัครใจ เนื่องจากชุดการสอนมีกิจกรรมที่ส่งเสริมเด็กและทำให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ช่วงเวลาการทดลองได้นำกลวิธีในการสอนสำหรับเด็กที่ยังไม่พูดมาใช้สำหรับเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียน ซึ่งเด็กบางคนอาจเรียนรู้ช้าและใช้เวลานานมากในการแสดงทักษะหรือเปล่งเสียงพูดออกมาแต่ละครั้ง เพราะฉะนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องใช้การกระตุ้นให้นักเรียนเปล่งเสียงพูดโดยการเรียกชื่อ เตะหรือสัมผัสมือเบา ๆ หรือนำแรงเสริมสำหรับสิ่งที่เด็กชอบโดยจะต้องศึกษาบริบทของตัวเด็กหรือสอบถามจากครูประจำชั้น ผู้ปกครอง ก่อนว่าเด็กชอบอะไร เพราะสิ่งนั้นจะเป็นตัวเสริมแรงและแรงดึงดูดให้เด็กเข้ามาเรียนและให้ความสนใจที่จะเรียน หากเด็กเปล่งเสียงหรือพยายามเปล่งเสียงออกมาผู้สอนควรกล่าวคำชมและให้ของรางวัลแก่เด็ก (Nigam, 2008)

2. การศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาซึ่งพบว่าก่อนเรียนด้วยชุดการสอนเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนกลุ่มที่ 1 เด็กที่ยังไม่พูดจำนวน 2 คน ซึ่งนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ได้คะแนนก่อนการทดลองเท่ากับ 0 คะแนน ระดับความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อผ่านการทดสอบโดยชุดการสอนได้คะแนนหลังการทดลองเท่ากับ 60 คะแนน ซึ่งมีผลทำให้ระดับคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น 60 คะแนนการทดลองเพิ่มขึ้นจากคะแนนก่อนการทดลอง และจากการศึกษาใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน ซึ่งก่อนเรียนด้วยชุดการสอนเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน กลุ่มที่ 2 เด็กที่พอพูดได้ จำนวน 4 คน ซึ่งนักเรียนคนที่ 1, 2, 3 และ 4 ได้คะแนนก่อนการทดลองเท่ากับ 102, 104, 101 และ 108 คะแนน ตามลำดับ เมื่อผ่านการทดสอบโดยชุดการสอนได้คะแนนหลังการทดลองเท่ากับ 422, 528, 383 และ 508 คะแนน ซึ่งมีผลทำให้ระดับคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น 320, 424, 282 และ 400 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ Mirenda (2009) ที่ได้ศึกษาวิจัยโดยใช้แบบตรวจสอบการใช้ชุดการสอนก่อนวัยเรียนผลการวิจัยพบว่าเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนที่ได้รับการสอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร แบบชุดการสอนมีความแตกต่าง มีพัฒนาการในการใช้คำศัพท์สูงขึ้น เด็กมีพฤติกรรมที่พร้อมจะมาเรียนทุกครั้ง เนื่องจากชุดการสอนมีกิจกรรมหลากหลายและให้ความสนุกสนานแก่ผู้เรียน ทำให้เด็กเกิดการอยากมีเรียน (Hart & Risley, 2013) ประกอบกับชุดการสอนมีภาพเคลื่อนไหว เสียงสี ทำให้เด็กตื่นเต้น และได้นำกลวิธีการสอนได้ใช้สถานการณ์จำลองมาใช้กับเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนที่พอพูดได้ทั้ง 4 คน ซึ่งเป็นการสอนที่มุ่งช่วยผู้เรียนให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นจริง เล่นบทบาทสมมติเป็น มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น รวมทั้งทฤษฎีเลียนแบบซึ่งอาจเกิดขึ้นได้จากการมองเห็นหรือการได้ยินเสียง การเลียนแบบของเด็กเกิดจากความพอใจและความสนใจของตัวเองเองปกติช่วงความสนใจของเด็กนั้นสั้นมาก เพื่อที่จะชดเชยเด็กจึงต้องมีสิ่งเร้า ๆ ในระหว่างการเล่นเสียง

จากผลการศึกษาครั้งนี้สามารถกล่าวได้ว่าผลการใช้ชุดการสอน เรื่องการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนโดยใช้ชุดการสอนที่เป็นรูปภาพเคลื่อนไหว แสงและเสียง สี สัน คำศัพท์ เป็นวิธีพัฒนาทางด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและความเข้าใจภาษาในทำนองเดียวกับ Boyer (2009) กล่าวว่าการใช้ชุดการสอนเป็นการเพิ่มพูนทางภาษาและการสื่อความหมายของเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนโดยการใช้คำศัพท์รูปภาพมาใช้ในการควบคุมการสื่อสารโดยให้เด็กมีส่วนร่วมในชีวิตประจำวันอาศัยสถานการณ์จริงจากสิ่งแวดล้อมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทางภาษาซึ่งพัฒนาการทางภาษาที่พบก็ไม่ได้แตกต่างไปจากลำดับขั้นของการพัฒนาด้านภาษา ซึ่ง Niyomthum & Niyomthum (2001) ได้กล่าวว่ลำดับขั้นของพัฒนาการทางภาษาพูดในขวบแรกทางภาษาจนสามารถเข้าใจในคำพูดเรียนรู้ภาษาคือประสบการณ์ที่มีความหมายต่อเขา มีการรับรู้ทางภาษาจนสามารถเข้าใจคำพูดเด็กจะเริ่มเป็นฝ่ายแสดงออกด้วยการใช้คำพูดบ้าง การพูดของเด็กในขั้นแรกเป็นไปในทำนองเดียวกับการรับรู้ คือ คำพูดง่าย ๆ พูดในสิ่งที่ป็นรูปธรรมเช่นการเรียกชื่อสัตว์ สิ่งของ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การสอนเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนที่มีปัญหาด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ก่อนสอนต้องมีการพูดคุยกับเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียนโดยควรบอกให้ทราบล่วงหน้าว่าจะเรียนคำศัพท์เรื่องอะไร
2. การสอนเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน ควรมีการให้แรงเสริมทางบวก เช่น คำชมเชยเมื่อเด็กสามารถปฏิบัติตามคำสั่งออกเสียงคำศัพท์ ซึ่งรูปภาพคำศัพท์ได้ถูกต้องเพราะเป็นแรงจูงใจให้เด็กอยากเรียนมากขึ้น และเด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้สอน

3. สถานที่ที่ใช้ในการสอนเด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน ควรเป็นสัดส่วน เป็นห้องที่ไม่พลุกพล่าน เจียบ และไม่มีสิ่งรบกวนอื่น ๆ เช่น ไม้ติตริมน้ำต่าง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผลการใช้ชุดการสอนเรื่อง การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียนงานศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยเด็กออทิสติก กลุ่มที่ 1 เด็กออทิสติกก่อนวัยเรียน ที่ยังไม่พูด (non verbal) จำนวน 2 คน มีระดับความสามารถอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน ส่วนเด็กออทิสติกกลุ่มที่ 2 เด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียน ที่พอพูดได้ (verbal) จำนวน 4 คน มีระดับความสามารถอยู่ในระดับดีมาก เมื่อได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ดีด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิงจิรนนท์ วีระกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนสาร เฟ็งพุ่ม อาจารย์กาญจนา สุขพิทักษ์ อาจารย์นิตยา นาคอินทร์ และ อาจารย์อุ้นเรือน คล้ายทรัพย์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและให้ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เป็นอย่างดี พร้อมทั้งหัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และคณะกรรมการศึกษาพิเศษทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและการทดลองในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- Arayawinyoo P. *Education for Children with Special Needs*. Bangkok: Krungthon Phattana, 2010.
- Boyer L. Converting Challenge to Success: Supporting a New Teacher of Student with Autism, *The Journal of Special Education*. 2009; 35: 78-83.
- Bureau of Information. *News for mass media*, 2013.
- Caliero M. The effect of an augmentative communication, behavior and academic program of an adolescent with autism, *Focus on Autism and other Developmental Disabilities*. 2012; 16: 179-189.
- Hart B, Risley T. Incidental teaching of language in the preschool. *Journal of Applied Behavior Analysis*. 2013; 5: 414-420.
- Limsila P. *Autistic Disorders*. Samutprakan: C. Sangngam Printing, 2011.
- Mirenda P. Autism, Augmentative Communication and Assistive Technology, *Focus on Autism and other Developmental Disabilities*. 2009; 16: 141-151.
- Nigam R. Dynamic Assessment of Graphic Symbol Combination by Children with Autism, *Focus on Autism and other Developmental Disabilities*. 2008; 16: 190-197.
- Niyomthum S, Niyomthum P. *Development of Language*. 2^{ed}. Bangkok: bhannakij, 2001.
- Pinyoanuntapong B. *Criterion Referenced Tests*. Bangkok: Odeon Store, 2012.
- The Education Management Act for the Disabled 2008. *The Government Gazette*. 2008; 125(28): 3-5.
- Wongrattana C. *Statistics for data Analysis in Thailand*. Bangkok: Faculty of Political Science Chulalongkorn University, 2010.